

Putin og Kina sætter den nye dagsorden

10. august, 2016 (Leder) – I forlængelse af mødet i Sankt Petersborg den 9. august mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Erdogan, vil delegationer af højtplacerede regeringsfolk fra begge lande den 11. august mødes til et trilateralt (dvs. med udenrigs-, forsvars- og sikkerhedsministre) arbejds møde, for at udarbejde en samarbejds kurs for en afslutning af krigen i Syrien. Rusland og Tyrkiet planlægger at udvide den bilaterale samhandel til \$100 milliarder om året, en trefoldig forøgelse over tidligere topniveauer. Nord-Syd-korridoren vil nu indbefatte Rusland, Aserbajdsjan, Tyrkiet og Iran, og vil indlejre sig i Kinas projekt for 'Ét Bælte, Én vej' (OBOR). Det russisk-tyrkiske partnerskab vil bringe større stabilitet til hele området, omfattende det Kaspiske Hav, Balkan og Kaukasus, med en udvidelse mod vest af zonen for eurasisk sikkerhed og velstand.

Lyndon LaRouche understregede onsdag, at disse udviklinger ikke skal ses som enkeltstående handlinger. De er del af en ny, global dynamik, der ledes af Ruslands Putin og kineserne. I de kommende uger vil Putin lægge værtsskab til Vladivostok Østlige Økonomiske Forum, som nu vil have deltagelse af både den japanske premierminister Abe og den sydkoreanske præsident Park. I forlængelse af G20-topmødet i Kina, vil Kina være vært for det årlige BRIKS-ledertopmøde, som finder sted i begyndelsen af oktober. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Indien i denne uge for yderligere at fremme disse afgørende, bilaterale relationer, og den indiske premierminister Modi talte onsdag ved en videokonference med den russiske præsident Putin, ved en højtidelighed i anledning af åbningen af den første af 5 russisk-byggede kernekraftværker under konstruktion i Indien, og et bilateralt møde på sidelinjen af

G20 blev arrangeret.

LaRouche sagde, at Putins lederskab definerer en ny retning for globalt fremskridt. »Dette er en global proces, der styres af Putin og Kina. De har *de facto* taget ansvaret for en ny retning inden for politik og erstattet rivalisering med samarbejde.« LaRouche anførte, at denne proces allerede i midten af 2015 var i fuld gang, da Putin overværede de kinesiske festligheder i anledning af 70-års jubilæet for afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien. Det er nu i færd med at blomstre og lægge Barack Obamas, briternes og NATO's ynkelige, gamle geopolitiske spil bag sig.

Udviklingen i Sankt Petersborg i denne uge vil få stærk indvirkning i Tyskland, som står over for økonomisk undergang, med mindre Merkels og Schäubles politik omgående opgives. Hold øje med dramatiske forandringer i Tyskland, som det nu haster med. Flere nylige undersøgelser, som er udgivet efter de svindelagtige, såkaldte »stresstests« af ECB/EU-bankerne, konkluderede, at Deutsche Bank er dømt ude, allerede er en »dead bank walking,« – en bank 'på dødsgangen' – og at alene **den form for reorganisering, som Lyndon og Helga LaRouche igennem flere uger har promoveret**, nu kan redde den tyske økonomi fra ruin. LaRouche har gentagne gange advaret om, at et kollaps af Deutsche Bank og destruktionsen af den tyske økonomi for enhver pris må undgås, fordi et sådant kollaps i enorm grad vil forøge faren for verdenskrig.

Udviklingerne initieret af Putin/Erdogan, inklusive udvidelsen af Kinas OBOR-program ind i Nord-Syd-korridoren, der løber fra den Persiske Golf og opad, ind i Europa, byder Tyskland på en perfekt mulighed for at ændre politik.

Det samme gælder for USA, hvor en enorm, politisk kamp udspiller sig under overfladen af den præsidentielle valgkatastrofe. Den politiske promovning af Glass-Steagall i begge partiers valgplatforme, samt den kendsgerning, at flere progressive demokrater i Kongressen og AFL-CIO (USA's største

fagforening, -red.), i et åbent brev til udenrigsminister John Kerry har fordømt statskuppet imod Dilma Rousseff i Brasilien, er tegn på, at også USA er moden for en politisk revolution.

Schiller Instituttet har nu udgivet en rapport over forløbet af den historiske Berlin-konference[1], der præciserede den overhængende fare for verdenskrig, men samtidig foreskrev vejen til en ny fremtid med fred og velstand. Denne rapport, der definerer de politiske retningslinjer for det næste amerikanske præsidentskab og for en ny regeringskoalition i Tyskland, bliver allerede cirkuleret og er en perspektivplan for den form for nye, politiske paradigme, som Putin og kineserne promoverer.

Foto: Den russiske præsident Putin deltager i et trilateralt møde med lederne af Aserbajdsjan, Iran og Rusland. [kremlin.ru]

[1] Se Helga Zepp-LaRouches åbningstale i Berlin: »Menneskehedens skønne fremtid – hvis vi undgår dinosaurernes

Putin handler på strategisk alternativ til krig; Det transatlantiske finanssystem hænger på den yderste rand

8. august 2016 (Leder) – Med ikrafttræden i dag fjernede det europæiske aktiemarkedsindeks, Stoxx Europa 50, simpelt hen Deutsche Bank og Credit Suisse fra sine målinger, for at dets indeksniveau ikke ville blive trukket ned af disse bankers styrtdykkende aktiekurser. Dette er det seneste udtryk for den kendsgerning, at, ikke alene hænger det transatlantiske finanssystem på den yderste rand, men også, at faren kommer fra det faktum, at man fortsætter med at lyve og ikke griber til handling. I løbet af de seneste 48 timer har mange af de

større medier i Tyskland og andre steder rapporteret om historien om Deutsche Banks nedtur, og om tilfælde af insolvens, men de undgår fuldstændigt det afgørende spørgsmål: Hvad skal man gøre? For, de har intet svar.

Lyndon LaRouche bemærkede, at de »ser hen til fortiden«. Men for en løsning må vi »se hen til fremtiden«. Han understregede, at sammenbruddet af finanssystemet er hovedspørgsmålet i dag. I juli måned foreslog han, at der må iværksættes en redning af Deutsche Bank, af hensyn til almenvellet, på basis af et nyt mandat for bankpraksis og for kredit til finansiering af produktiv aktivitet, således, som det var tilfældet under den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen. Den 12. juli udstedte Helga Zepp-LaRouche en erklæring om denne redning, »Red Deutsche Bank, for verdensfredens skyld«.

Med mindre, dette bliver gennemført, er det slut med at prætendere, at den transatlantiske banksektor stadig er intakt og kan flikkes sammen igen, så den fungerer.

Fremstødet for konfrontation og krig er direkte forbundet med finanssystemets sammenbrud. Der kommer uophørlige krigsråb fra USA's krigshøge, på signal fra den britisk/saudiske akse. Sekretær for USA's Luftvåben[1], Deborah Lee James, sagde til Fox News den 6. august, at Rusland er »en eksistentiel trussel« mod USA. Desuden er »Krigshøge for Hillary«-fænomenet i realiteten et dække for Obama, til at føre krig mod Rusland.

Kendsgerningen er, at den russiske præsident Vladimir Putin aktivt udøver et lederskab for en vej væk fra den nuværende kurs mod garanteret undergang. Se på Sydvestasien. I dag mødtes Putin i Baku med den iranske præsident Hassan Rouhani og den aserbajdsjanske præsident Ilham Aliyev, til drøftelser, der omfattede den »Nord-sydgående transportkorridor« – den 7.300 km lange korridor, der løber fra Det arabiske Hav til Skandinavien; de drøftede et udkast til en erklæring om et fælles anti-terrorsamarbejde. I morgen skal Putin i Skt.

Petersborg mødes med den tyrkiske præsident Recep Erdogan, der i går sagde til TASS, at der ikke findes nogen løsning på krigen i Syrien uden om Rusland. I søndags deltog flere end tre millioner mennesker i en massedemonstration i Istanbul til støtte for Tyrkiet.

Disse udviklinger i Sydvestasien kan ses som en del af en bredere omgrupperingsproces. I det asiatiske Stillehavsområde vil Japan og Sydkorea sende betydelige delegationer til det Østlige Økonomiske Forum, som hr. Putin er vært for, i Vladivostok den 2. – 3. sept. Kina vil være vært for G20-topmødet den 4. – 5. sept., inklusive inviterede gæstinationer – Egypten, Pakistan, Thailand og andre.

Det er USA, som indtager pladsen som det stillestående punkt; og det er vores historiske udfordring at ændre dette. I dag begynder der en afgørende intervention, med førsteudgaven af *The Hamiltonian* i 10.000 eksemplarer.

Foto: 8. aug. – Vladimir Putin, Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev og præsident for den Islamiske Republik Iran, Hassan Rouhani, holdt et trilateralt møde. Præsidenterne underskrev en erklæring, der bekræfter deres forpligtelse til at fremme samarbejde. [kremlin.ru]

[1] Chef for departementet for Luftvåbnet under Forsvarsministeriet i USA. Sekretæren for Luftvåbnet udpeges fra det civile liv af præsidenten, efter konsultation og godkendelse af Senatet. Sekretæren refererer direkte til Forsvarsministeren.

Putin og Erdogan ændrer situationen

– Barack Obama og Hillary Clinton er isoleret

9. august 2016 (Leder) – Topmødet i dag, i Skt. Petersborg, Rusland, mellem den russiske præsident Putin og den tyrkiske præsident Erdogan, indikerede aftaler om handel og konstruktion af gensidig infrastruktur; om gasledningen »Turkish Stream« for russisk gas; og, af afgørende betydning, om bekæmpelse af terrorisme i Syrien. Her »har Rusland en særdeles fundamental rolle«, sagde den tyrkiske præsident; og om nødvendigt kunne et Rusland og et Tyrkiet, hvis de arbejdede sammen, alene løse krigsspørgsmålet, ifølge Erdogans erklærede synspunkt.

Tyrkiets politik er tydeligvis ændret; Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i opbygningen af den nord-sydgående handel og økonomiske korridor fra Indien til Europa, som er i færd med at blive udviklet af Indien, Iran, Rusland, Kina og centralasiatiske lande.

Men der er meget mere end det, der er ændret. Putin har skabt historie. Den umiddelbare reaktion fra *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, at denne udvikling – i hælene på Putins topmøde med Adsjerbadjan og Iran i går – skaber en betydningsfuld forandring i hele den politiske geometri i området. Det svækker på afgørende vis både Obamas og krigskandidat Hillary Clintons positioner.

»En ny, eurasisk gruppering er nu ved at gå frem, og uanset, hvilken indsats, Obama og NATO måtte sætte ind for at standse

det, vil det være for lidt, og for sent«, var LaRouches kommentar.

En blok af eurasiske nationer, der er langt større, vil være motiveret af Kinas »Nye Silkevej«, med dens politik for kredit og opbygning af infrastruktur. Dette økonomiske program kan forlænges til en Marshallplan for hele Mellemøsten og Nordafrika, der hidtil blot har været udsat for ødelæggelse gennem de krige, som Bush, Obama og Clinton har ført.

Tyskland vil komme under et enormt pres for at ændre den af kansler Merkel og finansminister Schäuble førte politik, som beviseligt er en fiasko. Vesteuropa har i realiteten ikke noget valg, nu, da Putin har ændret geometrien i Sydvestasien, sådan, som LaRouche, tilbage den 30. september sidste år, da det russiske militær først kom til stede i Syrien, forudsagde, at han ville.

Obama må stå til regnskab for det amerikanske folk. Han støtter en bogstavelig talt 100 % 's al-Qaeda-terroriststyrke i det nordlige Syrien, som den »foretrukne platform« for at erstatte Assad-regeringen; han har myrdet Libyens præsident, og dernæst støttet en i hast omdøbt al-Qaeda-afdeling i Libyen, som deltog i mordet på amerikanere i angrebet på ambassaden i Benghazi; han støtter Saudi-Arabien i bombningen og ødelæggelsen af Yemen, *efter* saudiernes involvering i angrebene i USA den 11. september, 2001, som dræbte 3.000 amerikanere, var blevet afsløret.

Denne krigspolitik for regimeskifte er det, som endelig kan blive fejet til side af det, som Putins diplomati og handlinger er i færd med at afstedkomme. En Hillary Clinton-krigspræsident *in spe* kan ikke tolereres i yderligere fire år med Obamas miskrediterede krigspolitik, ganske uanset, hvor mange Cheney- og neokonservativ-galninge, der støtter hende.

Kendsgerningen er, at intet er fastlagt på forhånd i det amerikanske præsidentvalg; de to hovedkandidater er en

katastrofe i deres egne partiers vælgeres øjne. Wall Street/London-finanssystemet og de transatlantiske landes nationale økonomier er ved at krakke, og det rette svar på dette er ikke at fremprovokere en krig med Rusland og/eller Kina.

Vi har brug for et »nyt præsidentskab«, der forpligter sig til et nyt paradigme. Dette nye præsidentskab må genoprette produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, og det må samarbejde med Kina og Rusland om videnskabeligt fremskridt, om rummet, og om freden.

Baggrundsanalyse, fra Lyndon LaRouche:

Lyndon LaRouche: Putin skaber atter historie.

I dag sagde Lyndon LaRouche, »Historiens gang er blevet ændret!« af de aftaler, der er indgået, og de aftaler, der vil komme som en følge af Putin-Erdogan-topmødet. Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i denne nord-sydgående korridor, og mødet mellem Putin og Erdogan vil fremme dette mere dybtgående samarbejde.

Det, jeg så som en mulighed, er nu blevet virkeliggjort. En ny, eurasisk gruppering går nu frem, og uanset, hvilken indsats Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, så vil det være for lidt, og for sent«, sagde han.

LaRouche sagde, at der nu er åbnet udsigt til, at man kan knuse hele det tjetjenske terrorapparat, der i juni måned udførte selvmordsangrebet i Istanbul Lufthavn, og som har erklæret jihad-krig mod Rusland og præsident Putin. Det åbner op for, at hele det eurasiske kontinent kan blive en blok for økonomisk udvikling og sikkerhed. Dette er et alvorlig slag mod præsident Barack Obama og hans britiske støtter. Og det betyder, at Tyskland nu må ændre sin politik, på dramatisk vis.

Foto: Den russiske præsident Putin byder den tyrkiske

præsident Erdogan velkommen i Katarinapaladset i Skt. Petersborg, til topmødet den 9. aug.

Putin skal være »Æresgæst« ved G20-topmøde i Kina

5. august 2016 – En regeringstalsmand fra Kinas Udenrigsministerium meddelte i går, at den russiske præsident Vladimir Putin vil være 'æresgæst' ved G20-topmødet i september, som Kina er vært for i byen Hangzhou. Putin er blevet inviteret af præsident Xi Jinping, der vil afholde et fuldt bilateralt møde med Putin i løbet af den periode, hvor topmødet finder sted.

Gui Congyou, direktør for Ministeriets Departement for Europæisk-Centralasiatiske Anliggender, sagde til reportere, at »Ruslands tilstedeværelse ved topmødet er meget vigtigt for Kina, og også for hele verden. Uden Rusland er det umuligt at genrejse verdensøkonomien«. Med en rapport herom den 4. august kommenterede pravdareport.com, at Gui »fremhævede, at Kina og Rusland er de betydeligste magter i Eurasien, og deres strategiske alliance sikrer tryghed og afbalanceret udvikling på hele kontinentet«.

Udover medlemslandene fra G20 har Kina inviteret flere deltagere fra gæstelände. Disse omfatter foreløbig, fra Afrika: Egypten, Senegal og Tchad; fra Sydasien: Pakistan; og fra Sydøstasien: Thailand og Laos.

Den 3. august talte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi om det, han kaldte for en 30 dages »nedtælling til G20-topmødet, der vil finde sted den 4. – 5. september«. Han sagde, at topmødets tema vil blive »Mod en innovativ, stærk, forbundet

og inklusiv verdensøkonomi«. Ved en fælles pressekonference med udenrigsminister Saleumxay Kommasith i Laos, nævnte Wang de dusinvis af formøder, der har fundet sted som optakt til topmødet. Han sagde, at mødet i september vil blive meget produktivt, i modsætning til det foregående møde. Han forudser, at henved 30 betydningsfulde resultater vil blive opnået ved begivenheden.

(Info: G20 er en forkortelse af Group of Twenty Finance Ministers and Central Bank Governors, og består af en gruppe af finansministre og centralbankledere fra 20 væsentlige økonomier: 19 lande samt den Europæiske Union, der repræsenteres af præsidenten for EU-rådet og den Europæiske Centralbank. Landenes regeringsledere eller statsledere har også periodevis deltaget i G20-topmøder siden første møde i 2008. Samlet udgør G20-økonomierne mere end 80 % af det globale BNP, 80 % af verdens handel (inklusive intern EU-handel) og 2/3 af verdens befolkning. De udgør 82,2 % af verdens økonomiske vækst, målt i forhold til bruttonationalprodukt (BNP) og bruttonationalindkomst (BNI) i årene 2010 til 2016, ifølge IMF.)

USA, professor Cohen: Det drejer sig ikke om Trump – Det drejer sig om 3.

Verdenskrig!

31. juli 2016 – Den Ruslandskyndige professor ved New Yorks Universitet, Stephen Cohen, fik et kort interview på CNN i lørdags. Alt imens interviewereren gjorde som forventet og forsøgte at latterliggøre Cohen for at forsvare Putin og antydede, at han måtte være Trump-tilhænger, advarede Cohen strengt om, at spørgsmålet ikke drejede sig om Trump, men om Tredje Verdenskrig, hvis Vesten fortsætter på sin nuværende kurs.

»Vladimir Putin ønsker at afslutte den 'Nye Kolde Krig' – og det gør jeg også«, sagde Cohen. »Vi nærmer os en 'Cubakrise' med en atomar konfrontation med Rusland, både langs Ruslands grænser og muligvis også over Syrien. Der er absolut ingen diskussion, ingen debat, om dette i de amerikanske medier – inklusive, med forlov, på CNN.«

CNN forsøgte at dreje interviewet hen på et spørgsmål om, at Trump skulle være en stråmand for Putin. Cohen svarede, at han (Cohen) ikke har nogen forbindelse til hverken Trumps eller Clintons kampagne, men at, da Trump sagde, at han ønsker at samarbejde med Rusland på nogle områder, hvilket vi plejer at kalde 'detente', »så kommer medierne, højst forbløffende, ud og er fulde af noget, man kun kan kalde neo-McCarthy-anklager om, at han er en russisk agent, at han er en 'kandidat fra Manchuriet' (hjernevasket), og at han er Putins klient. Så den virkelige fare er det, der bliver gjort imod vores egen politiske proces. Dette er et tidspunkt – i et præsidentvalgår – hvor der burde være en debat«.

Med hensyn til, at Trump har sat spørgsmålstegn ved NATO's rolle, sagde Cohen: »Er NATO en organisation, der søger en mission? For eksempel, så har NATO's mission i løbet af de seneste 20 år været den at udvides stadig nærmere til Ruslands grænser. Folk spørger nu, hvorfor bekæmper NATO ikke international terrorisme? Det er et legitimt spørgsmål – men

det bliver ikke debatteret i USA. Vi stiller ikke dette spørgsmål. Vi siger bare, åh, Trump ønsker at opgive NATO.«

<https://www.youtube.com/watch?v=mCMyHJJrdDw>

Tysklands general Kujat for en Marshallplan for Syrien

Wiesbaden, 30. juli 2016 – Det tyske luftvåbens webside rapporterede i går om, at general Harald Kujat (pens.), tidligere formand for den tyske Forbundshærs generalstab (2000 – 02) og tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002 – 05), for flere uger siden holdt en tale til en forsamling på flere hundrede personer ved de det Tyske Luftvåbens Skole for Officerer uden Kommission, i hvilken tale han opfordrede til en Marshallplan for Syrien. General Kujat sagde: »Det er nødvendigt at stabilisere landet, etablere en overgangsregering med frie valg og støtte demokrati og genopbygning, i lighed med Marshallplanen for det tidligere Tyskland efter krigen.«

General Kujat samt en anden taler, Wolfgang Kubicki, næstformand for partiet Frie Demokrater, besvarede begge et spørgsmål om faren for krig i Europa, med »der er ingen, der vil have én«. Dernæst tilføjede general Kujat: »Men en utilsigtet handling kunne eskalere, og dernæst forårsage en krig«, og at konflikter i århundreder er begyndt på denne måde. Rapporteringen fortsætter, med en parafrase af Kujat, med, at »NATO-øvelserne, der finder sted på Ruslands vestlige

grænser, bidrager ikke til at lette spændingerne, og de stempler Rusland som en modstander. Kubicki talte om en upassende 'raslen med lænkerne'«, der underminerer indsatsen for en fælles sikkerhedspolitik med Rusland, som blev påbegyndt i 1990. Kubicki trak paralleller til den tyske udenrigsminister Steinmeiers tidligere angreb på »NATO's raslen med sablerne«.

Begge talere afviste også at bruge Bundeswehr internt i Tyskland imod terrortruslen og påpegede behovet for at udvide politiets kapaciteter. De står fast på den tyske forfatnings klarhed omkring magtens deling, som ikke bør undermineres.

General Kujat er meget kendt for at være streng i spørgsmålet om, at Forbundsdagen er den instans, der kan bemyndige militære deployeringer til udlandet. Anvendelsen af NATO AWACS-fly, som til dels bemannes af tyske tropper, til indsats i Syrien, hvor potentialet for hændelser med russiske luftstyrker kunne finde sted, er en sådan principsag. Den tidligere statssekretær til Forsvarsministeriet og tidligere OSCE-vicepræsident, Willy Wimmer, sagde i går til Sputnik Tyskland, at et amerikansk NATO AWACS-fly og et saudisk AWACS-fly muligvis havde været involveret i det tyrkiske luftvåbens nedskydning af et russisk Su-24 bombefly i november 2015. Agenturets engelske tjeneste, Sputnik International, rapporterede i dag om Wimmers bemærkninger.

Foto: Harald Kujat.

Russerne er forsigtigt optimistiske mht., at den humanitære indsats i Aleppo kan fungere

30. juli 2016 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov gav udtryk for forsigtig optimisme i forbindelse med den russisk/syriske, humanitære indsats i Aleppo, i bemærkninger, som i går blev offentliggjort af det russiske Forsvarsministerium. Han understregede, at det russiske militær gjorde alt, hvad der stod i dets magt, for at afhjælpe den humanitære situation dér, efter at de havde omringet byen. Dette er faktisk operationens eneste mission, og Ruslands Udenrigs- og Forsvarsministerium havde allerede udsendt appeller til udenlandske modparter og organisationer om at tilslutte sig denne indsats. »Den indledende respons er ganske positiv«, sagde Antonov. »Organisationerne 'Læger uden Grænser' og ICRC, så vel som også FN's generalsekretær for kontoret for Syriens særlige udsending, Staffan de Mistura, har vist interesse for operationen.« Antonov bemærker samtidig, at »reaktionen fra visse medieagenturer og politiske personer, der har set en forklædt plan i de russiske handlinger, er overraskende«. Operationen er udelukkende af humanitær art, men det russiske militær, sagde han, »vil ikke på nogen betingelser tillade indstrømningen af våben til de regioner, der kontrolleres af de militante oprørere«.

De Misturas respons var imidlertid lidt mere kompliceret, end Antonovs fremstilling kan have indikeret. »Det er vores job«, sagde de Mistura om planerne om en korridor, under en pressekonference i Geneve, rapporterer Associated Press. Han gav udtryk for støtte »i princippet« til humanitære korridorer, men sagde, at det skulle finde sted »under de rette betingelser«. »Hvordan kan man forvente, at mennesker –

i tusindvis – skal gå igennem en korridor, mens der stadig finder beskydning, bombing og kampe sted?» sagde de Mistura. Russerne ønsker imidlertid tydeligvis, at FN skal være involveret på jorden. »Vi vil grundigt analysere de Misturas initiativer, af hvilke mange fortjener støtte, og vi vil komme med vore kommentarer«, sagde Antonov. »Vi er parate til et tæt og konstruktivt samarbejde med alle internationale, humanitære organisationer og, naturligvis, med kontoret for FN's særlige udsending til Syrien.«

Pentagons pressesekretær Peter Cook sagde i går, at den russiske operation i Aleppo gennemføres uden nogen koordinering med USA. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde imidlertid, at den situation, der nu hersker i Aleppo, kræver, at USA og Rusland kommer til en eller anden form for gensidig forståelse. Han tilskyndede Rusland til at »få Assad-regeringen« til at samarbejde med FN og gøre det muligt at levere humanitær hjælp til Aleppo. »Situationen i Aleppo gør en gensidig forståelse mellem USA og Rusland endnu vigtigere«, sagde han, iflg. TASS. »Jeg håber, at de aktuelle forhandlinger mellem Washington og Moskva vil give resultater«, afsluttede han.

Alt imens det ikke står klart, hvad der sker på jorden med korridorerne – vestlige medier hævder, at ingen civile tager væk, og ingen militante kæmpere overgiver sig, mens alternative medier, såsom Al Masdar og Fars, rapporterer om det modsatte – så står det klart, at operationen fortsat er en indsats, der gør fremskridt. Russiske militærekspertter, som blev konsulteret af Sputnik, »advarer imod at være for optimistisk. Omringning, bemærker de, betyder ikke sejr«. Den form for by-krigsførelse, som et angreb på de tilbageværende dele af Aleppo, der kontrolleres af oprørerne, ville medføre, er vanskelig, farlig og absorberer en temmelig stor, militær indsats og en hel del militære ressourcer. Det er derfor, fremsatte en ekspert, at Damaskus og Moskva i stedet forsøger at overtale de militante kæmpere til at forlade Aleppo. »Hvis

dette sker, vil en organiseret modstand ikke være mulig, og byen vil kunne indtages.« Tilbage står dog at se, om dette vil ske.

Foto: Det smadrede Aleppo, omkring første uge af juli.

Lyndon LaRouche: Glem aldrig den lektie, vi lærte af Alfred Herrhausen

27. juli, 2016 (Leder) – De mere betydningsfulde finansielle medier i Europa og USA advarer for tiden om, at det europæiske finansielle system er på randen af en nedsmeltning, hvad enten udløseren, som del af et generelt bankkollaps i Italien, er verdens ældste banks, Monte die Paschis, kollaps, eller det er en nedsmeltning af derivaterne i Deutsche Bank, som af IMF for nylig blev beskrevet som verdens mest »systemisk risikable« finansielle institution. Hele det transatlantiske finansielle system har nået et kritisk punkt, og af denne grund vokser der nu en panikkonsensus frem blandt nogle af nøglespillerne i det britiske spil – Den Europæiske Centralbank, IMF, JP Morgan Chase og Goldman Sachs – der går ud på, at en midlertidig ophævelse af bail-in-loven (ekspropriering af visse typer bankindsud) er af afgørende betydning for at muliggøre en bail-out (statslig bankredning) af de italienske banker, der vurderes at sidde inde med dårlig gæld for mellem 210 og 360 milliarder euro. Deutsche Bank holdt onsdag en spontan pressekonference ved en af sine direktører, for »særdeles kraftigt at afvise« at banken skulle være i færd med at overveje en opdeling mellem sine London-centrerede kasino-operationer (Deutsche Bank har en derivateksponering på \$55

billioner (55 tusinde milliarder, -red.), og sine andre enheder, selv efter, at DB havde offentliggjort et fald i profit på 97,5 %, og en 20 procents nedgang i indtjening i forhold til samme kvartal i 2016.

Det episke sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, er, netop nu, den væsentligste faktor bag driften hen imod faren for krig – atomkrig – som Obama og NATO har fremprovokeret mod Rusland. Den seneste provokation kommer fra den bulgarske regering, der har beskyldt Rusland for at krænke et opdigtet »NATO-luftrum« under bulgarsk kontrol.

Kendsgerningen, som Lyndon LaRouche udtrykte det under diskussion med kolleger i dag, er ganske enkelt den, at »Deutsche Bank er død. Dette skal siges ligefremt og åbent.« Han tilføjede, at tyskerne burde »bede om Putins råd«.

Mens Wall Street forsat er ekstremt rasende over det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har sat en genindførelse af Glass-Steagall på deres valgprogram for præsidentvalget i 2016, tog LaRouche spørgsmålet et skridt videre. Alt imens Glass-Steagall er fuldstændigt afgørende, så det nødvendigt med yderligere tiltag. Man må påkalde den tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausens forbillede. Under Herrhausen var Deutsche Bank en industribank, der investerede i realøkonomien. Selv på højdepunktet af den Kolde Krig investerede Deutsche Bank massivt i den sovjetiske økonomi og tilvejebragte lån til olierørledninger, kraftværker, veje og jernbaner. Mordet på Herrhausen den 30. november, 1989, faldt sammen med den iscenesatte fængsling af Lyndon LaRouche, iværksat af de samme kræfter – George H.W. Bush/Margaret Thatcher/ Francois Mitterand – der påtvang Tyskland Maastrichttraktatens spændetrøje og således aflivede Herrhausens planer om at integrere nationerne i den tidligere Warszawapagt i et forenet europæisk-eurasiske, økonomisk rum.

Den tyske økonomi står på randen af kollaps, som der er garanti for, hvis Deutsche Bank går ned. Det må forhindres for

enhver pris, men de umiddelbare forholdsregler må omfatte en tilbagevenden til den form for bankvirksomhed, der blev praktiseret af Herrhausen. Hvis Tyskland går ned, er der så godt som garanti for, at vi får en atomar Tredje Verdenskrig, og det må forhindres gennem nødforanstaltninger.

Endnu en manifestering af den dødbringende krise, som menneskeheden i dag står overfor, er den fortsatte spredning af den blinde terrorismes pest, hvad enten der er tale om grusomheder begået af Islamisk Stat og andre jihad-kulter, skabt af anglo-saudierne, eller det drejer sig om den »nye vold«, vi på det seneste har set i Tyskland og Japan, og som involverer unge, der, gennem deres afhængighed af sigt-og-skyd-videospil, hjernevaskes til at begå voldelige handlinger.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet, har opfordret til en international, koordineret indsats for at knuse denne terrorsvøbe – i tæt samarbejde med Rusland. Sidste september opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin i sin tale til FN's Sikkerhedsråd til en international indsats, med Anden Verdenskrigs alliance mellem USA og Sovjetunionen som forbillede, for at besejre jihad-terrorismen. Onsdag den 27. juli holdt Putin en tale ved et møde for topplacerede folk inden for russisk sikkerheds- og ordenshåndhævelse, hvor han gentog denne opfordring til en global krig mod terrorisme, der nu udgør en civilisationskrise, som alle nationer må bekæmpe.

De vestlige samfund er i færd

med at kollapse – et Nyt Paradigme, eller en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handicappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe

mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med

LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med termonuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, af deres egen regering, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Efter terrorangrebene er det endnu mere presserende nødvendigt at samarbejde med Rusland.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den russiske præsident Vladimir Putin til FN's Generalforsamling i 2015: »Det, vi i realiteten foreslår, er, at man lader sig lede af fælles værdier og fælles interesser i stedet for af ambitioner. Inden for rammerne af international lov må vi forene vore anstrengelser for at overvinde de problemer, der truer os alle, og skabe en virkeligt bred international koalition mod terrorismen ... «

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe

europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitet. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Download (PDF, Unknown)

Efter terrorangrebene i Nice, Würzburg og München er samarbejde med Rusland endnu mere presserende nødvendigt – uacceptabelt at benytte anledningen til at indføre politistat. Af Helga Zepp-LaRouche

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

*23. juli 2016 – Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti **Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet** (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo) og stifter af Schiller Instituttet, skrev en artikel om den strategiske krise og hvad det vil kræve at løse den. Det følgende er en*

oversættelse af afsnittet om terrorisme, i kølvandet på den dødbringende skudepisode i München den 22. juli.

Hele Helgas tyske artikel kan læses på BÜSOS webside: <http://www.bueso.de/node/8688>.

Tyskland blev kastet ud i en choktilstand efter massakren i et indkøbscenter i München, med en 18-årig tysk-iraner som gerningsmand, og som fandt sted kun få dage efter, at en 17-årig afghansk flygtning med en økse angreb og sårede passagerer på et tog i byen Würzburg. Alt imens gerningsmændenes baggrund og motiver stadig er ved at blive undersøgt, så understregede Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 23. juli, at terrorisme, uanset i hvilken form, er blevet en hovedtrussel for hele menneskeheden.

CSU-parlamentsmedlem Hans-Peter Uhl har ret, skrev hun, i at kræve forbedrede forebyggende forholdsregler og øget samarbejdet mellem relevante myndigheder, både nationalt og i udlandet, for at bekæmpe terrorisme. Men, i betragtning af den radikale islams udvikling og måde at operere på, så indebærer dette selvfølgelig samarbejde med Rusland, »det offer, der har den største ekspertise i de tjetjenske netværk og disses forbindelse til Sektor Højre i Ukraine og til ISIS, og som beviseligt, gennem sine militære interventioner i Syrien, er det eneste land, der har haft held til at trække ISIS' magt tilbage.«

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og

understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

»Siden Chilcot-undersøgelsesrapporten i Storbritannien satte fokus på, hvordan Tony Blair havde iscenesat aggressionskrigen i Irak på baggrund af overlagte løgne«, bemærker Zepp-LaRouche, »og efter afsløringen af de 28 sider af den officielle Kongresundersøgelsesrapport om angrebene 11. september [2001] ikke efterlod nogen tvivl om Saudi-Arabiens rolle i finansieringen af terrorisme, vil en politik med 'mere af det samme' være det samme som at være medskyldig i alle nye terrorangreb.

»De tyske myndigheder kan ikke længere skjule sig bag de sædvanlige sociologiske sofismer. Troværdigheden hos hr. Uhl og indenrigsminister Thomas de Mazière, hos medlemmerne af Forbundsdagens komité for interne anliggender og selvfølgelig, hos kansler Angela Merkel, vil afhænge af, om de indleder en officiel undersøgelse for så hurtigt som muligt at kaste lys over disse to dokumenters – Chilcot-rapportens og de 28 sider – implikationer og drage konsekvenserne af dem.

»Det er under alle omstændigheder uacceptabelt at bruge angrebene i Würzburg og München som en anledning til at opbygge en politistat sådan, som Erdogan er i færd med, og at samarbejde med netop de lande, hvis rolle er blevet belyst i Chilcot-rapporten og de 28 sider.«

Vil kansler Merkel gå med til bankredning for Italiens Renzi for at redde euroen? LaRouche opfordrer i stedet Tyskland til at samarbejde med Putin

23. juli 2016 – En artikel om den italienske bankkrise i det tyske *Die Welt* i dag vil med sikkerhed skabe bølger i Italien, mest pga. artiklens provokerende overskrift: »Italien er på kursen til en 'failed state' (med ordene 'failed state' på engelsk; 'statsbankerot'). Den provokerende overskrift bakkes op af noget, man høfligt kunne karakterisere som en vurdering på baggrund af »etniske fordomme« af årsagen til Italiens problemer: »korrupsion, mafia, sort økonomi, skatteunddragelse, overdreven social velfærd og statsstøtte, dovent bureaukrati og nepotisme«.

Og dog indrømmer *Die Welt* selv, at Italiens problemer begyndte med euroen (man burde hellere sige: med »konvergenspolitikken« efter 1989). Dette demonstreres tydeligt gennem en medfølgende grafisk fremstilling over industriproduktion, der begynder at stagnere efter 1992 og kollapser i 2008, sammenfaldende med kollapset i verdenshandelen. En anden grafik viser kollapset i indkomst pr. person efter 2011, men den siger ikke dette i det år, hvor Monti-regeringen blev indsat for at uddele mere af den forkerte medicin.

Forfatterne rapporterer imidlertid, at Berlin ikke vil behandle Italien ligesom Portugal blev behandlet. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ved, at »man ikke kan tvinge et stort land som Italien til at indføre ændringer gennem

ydmygelse«. Og hvis Italien går ned, går også euroen ned. Ergo må premierminister Matteo Renzi støttes. Han gør det rette job (læs: strukturreformer), men han behøver tid til, at disse reformer virker. Hvis han tvinges til at gennemføre en bail-in (dvs., at de truede banker eksproprierer visse typer af indeståender/værdipapirer i banken, -red.) efter den forestående stresstest af bankerne, vil han tabe den besluttede folkeafstemning i oktober.

Den italienske bankkrisens anden vinkel er den, at det ikke kun er italienske familier, der ejer bankobligationer, men også EU-banker og -fonde. »Deutsche Banks og Black Rocks krav om en ny bailout (statslig bankredning, -red.) med skatteborgernes penge er et billigt forsøg på at undgå omkostninger for dem selv«, siger et parlamentsmedlem fra partiet De Grønne.

Desuden er den tyske regering vred over Deutsche Banks cheføkonom, David Folkerts-Landaus krav om en massiv bailout af europæiske banker – inklusive Deutsche Bank. De kalder dette for »et missil uden styring«, der kunne destabilisere banksystemet. Vreden forøges derved, at Renzi på opportunistisk vis har viftet med Deutsche Banks derivat-byrde som et rødt flag. »Det er ikke tilfældet, at denne advarsel fra Renzi til den tyske regering kan ignoreres i Berlin«, skriver de.

Berlin og ECB forventer således, at en kombination af en indsats for Italiens dårlige banker (en fond til 5-6 milliard euro ved navn Giasone) samt en forhandlet løsning med EU-kommissionen om at lette reglerne for bail-in, vil virke. »Man vil ikke få negative ting om Italien at høre fra vores side«, siger kilder i regeringskredse i Berlin. »Italienerne har allerede gjort en masse gode ting. Renzi er en god premierminister og bør beholde jobbet.«

Rapporten i *Die Welt* bekræftedes af en *Bloomberg*-artikel, der citerede tre tyske regeringsfolk, der bad om anonymitet, og som sagde, at Merkel ønsker at undgå enhver ustabilitet i

Italien og derfor »er parat til at støtte en fleksibel tolkning af EU-reglerne for at hjælpe ham ... som kunne betyde at acceptere en eller anden form for kompensation fra den italienske regering til investorer i de kommercielle banker, for at begrænse den negative politiske konsekvens« af en bail-in.

Briefet om dette, var Lyndon LaRouches kommentar den, at, ja, Italien er på vej til en statsbankerot, men »pointen er: Hvordan kan man annullere den tendens, der er i Italien i øjeblikket, og som er at gå i denne fælde? Man har et problem med den britiske indflydelse på det italienske system.«

Om den tyske støtte til Renzis politik sagde LaRouche: »Er de idioter?« Man kan løse problemet »på en anden måde«, forklarede LaRouche. »Man kan flankere det. Man kan sige, vi har denne vidunderlige ting, vi gennemfører dette her, man lægger hele denne såkaldte italienske affære til side, og man har alting samlet her.«

»Det, man virkelig har, er muligheden for en forbindelse mellem den tyske økonomi og andre dele af Europas økonomi. Og Putin er nøglen til dette. Putin må opnå samarbejde med nogle personer internt i det tyske system.«

At komme af med euroen »er en mulighed, men man må have færdighederne og intellektet til at få sat den slags ting i gang. For Italien er ikke det eneste land, der er bankerot. Jeg mener, at Putin kunne være den faktor, som, på den ene eller anden måde, vil forandre tingene. For Putin har gang i en operation, der er meget vigtig, og den er korrekt. Hvis man kan få det tyske system ind i et samarbejde med Putin på en eller anden måde, der vil virke. Det står lige på vippen. Og hvis man bliver 'ladyen' (formentlig: den britiske Dronning, dvs. monarkiet, -red.) kvit, har man måske mulighed for at gøre noget ved det.«

Kriserne i Mellemøsten og Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik'- handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemgående angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud. Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben

passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

Modstanden mod THAAD vokser i Sydkorea

21. juli 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun-hyes kapitulation over for Obamas krigsoprustning i Asien møder voksende modstand internt i selve Sydkorea. Park godkendte det amerikanske krav om at deployere THAAD-missilsystemet (Terminal High Altitude Area Defense), med dets X-bånd-radar med en rækkevide på 2000 mil, i Sydkorea, til trods for, at hendes regering tidligere havde indrømmet, at det var ubrugeligt over for Nordkorea, men en reel trussel over for Kina og Rusland.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at demonstrationerne imod THAAD-deployeringen ikke blot er et udslag af »ikke i min baghave«, men at de er landsdækkende og fokuserer på den ekstreme fare for at gøre Sydkorea til et mål i en udvidet krig.

Xinhua rapporterede i dag om førende sydkoreanske freds fortalere og lærde, der fordømmer Parks farlige træk:

* »THAAD er et spørgsmål, der har en stor, negativ indvirkning på den Koreanske Halvø, Nordøstasien og ligeledes

verdensfreden, såvel som også Sydkorea«, sagde Cheong Wook-sik, direktør for Fredsnetværket og medformand af bestyrelseskomiteen for det Civile Fredsforum, under en pressekonference med udenlandske korrespondenter i Seoul.«

* THAAD's X-bånds-radar vil blive opereret af de Amerikanske Styrker i Korea (USFK), og ikke af koreanske tropper. Der er ikke plads til, at vore tropper kan intervenere i operationen. Det er et spørgsmål om Sydkoreas suverænitet«, sagde Park Jung-eun, vicegeneralsekretær for Folkets Solidaritet for Deltagelse i Demokratiet (PSPD).

* »(Sydkoreas THAAD-deployering) var en beslutning om at opgive militær suverænitet til fordel for USA samtidig med, at man hævdede suverænitet over for Kina og Rusland«, sagde Lee Hae-jeong, professor ved Chung-Ang Universitetet. Seouls omstødelse af sin tidligere holdning ville betyde, at man måtte skrotte Park Geun-hyes regerings storstilede diplomatiske politik og sikkerhedspolitik, inklusive det Nordøstasiatiske Samarbejdes Fredsinitiativ og det Eurasiske Initiativ, der behøver samarbejde fra Kina og Rusland, sagde professor Lee og tilføjede, at beslutningen om at deployere THAAD blæste den strategiske tillid bort, som Sydkorea har etableret med Kina og Rusland.

Foto: Flere end 2000 sydkoreanske borgere demonstrerede den 21. juli i Seoul, imod opstillingen af THAAD-missilsystemet (Xinhua).

POLITISK ORIENTERING den 21.

juli 2016: Kupforsøget efter rapprochement mellem Tyrkiet og Rusland// og den tjetjenske vinkel Se også 2. del

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Et kupmønster i NATO's oprustning til krig

20. juli 2016 – Hvis man ser bort fra elitens hjernevask af de tre baltiske stater, der har lagt fundamentet for meget af det igangværende anti-russiske hysteri, er den farligste udvikling, efter Maidan-kuppet i Ukraine, den radikale ændring af politikken i Polen. Den nye, ekstremt nationalistiske regerings overtagelse af magten i midten af november 2015 efterfulgtes af angreb i medierne og i retssystemet, samt af et spektakulært angreb i midten af december, som forsvarsministeren beordrede, imod et nyligt dannet NATO-center for indsamling af efterretninger, og forvisning af centrets personale. Den kommanderende polske officer blev

arresteret og endda anklaget for forræderi for at arbejde sammen med fjendtlige agenturer (sic – dvs., NATO!). Centeret blev tilsyneladende anset for at være en modstander, der ikke frembragte den form for anti-russiske beviser, som det ønskedes af forsvarsministeren, en paranoid person, der mener, at Rusland har hyret aliens (!) (altså udenjordiske væsener!) til at ødelægge Polen.

Hændelsen skabte stærke modreaktioner blandt flere NATO-medlemmer, inklusive Tyskland, og som krævede, at Alliancen traf foranstaltninger til en disciplinær aktion imod Polen og endda en annullering af det planlagte NATO-topmøde i Warszawa. Det blev dengang antydnet, at den nye, polske regering imidlertid havde opbakning, hovedsageligt fra Cameron, men også fra Obama, så der skete intet, og hele den anti-russiske topmødeagenda forblev uændret. På den ene side reducerede tyskerne deres tilstedeværelse ved den nylige NATO-øvelse, Anakonda, men gik på den anden side ind på at overtage kommandoen over en af de ekstra kampbataljoner, som NATO besluttede at stationere i de baltiske stater. Frankrig udeblev totalt fra Anakonda.

En kombination af afpresning fra Obama, Cameron og Warszawa, og en heftig anti-tysk, sort propagandakampagne i de nu regeringskontrollerede hovedmedier i Polen, tvang den tyske regering til at fremvise en vanvittig solidaritet med Polen: der blev ikke afholdt nogen mindebegivenhed i Berlin den 22. juni i anledning af 75-året for Operation Barbarossa; i stedet var der samme dag i Berlin et show fra Merkels side af solidaritet med den polske premierminister Beata Szydło. En gentagelse af Merkels afvisning af at deltage i paraden i Moskva på 70-års dagen for Wehrmachts kapitulation, den 9. maj, 2015, hvor Merkel hævdede, at hun ikke kunne deltage, så længe der ruller russiske tanks rundt i Ukraine.

Lyndon LaRouche om kuppet i Tyrkiet:

Se til den tjetjenske vinkel, og man vil finde briterne

20. juli 2016 – I en kommentar til det nylige tyrkiske kup sagde den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, at ideen om, at den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan skulle have iscenesat et falsk kup for at retfærdiggøre en udrensning af oppositionen imod ham, er vanvittig. I stedet sagde LaRouche, at man skulle se på den tjetjenske vinkel, hvor de afgørende britiske forbindelser skal findes. En gennemgang af de nylige begivenheder peger præcist i denne retning. LaRouche nævnte sit eget, direkte samarbejde med den russiske præsident Vladimir Putin om bekæmpelse af de tjetjenske terrorister.

Den 27. juni sendte præsident Erdogan et brev til præsident Putin, hvor han undskyldte for Tyrkiets nedskydning af et russisk kampfly den 24. november 2015, hvor det blev påstået, at kampflyet krænkede tyrkisk luftrum. Dengang meddeltes det også, at Putin og Erdogan kunne mødes i den nærmeste fremtid, i august eller september. Inden for 24 timer, den 28. juni, blev Istanbuls Atatürk-lufthavn mål for et tredobbelt selvmordsbombeangreb, der dræbte flere end 40 mennesker og sårede flere end 200; bombemændene var tjetjenere, der hørte til Islamisk Stat (ISIS/ISIL), og de havde opereret i Syrien fra baser internt i Tyrkiet. Dette var første gang, at en tjetjensk ISIL-terrorcelle havde udført et selvmordsbombeangreb i Tyrkiet. I betragtning af timingen havde bombeangrebet tydeligvis forbindelset til den tyrkiske regerings plan om at normalisere relationerne til Rusland. Og

siden dette bombeangreb er denne proces fortsat: Tyrkiet, der arresterer lejesoldaten fra de Tyrkiske Grå Ulve, der skød og dræbte en af piloterne fra det russiske kampfly, der var sprunget med faldskærm til sikkerheden på syrisk jord. Og nu, efter kupforsøget, har den tyrkiske regering arresteret de tyrkiske kamppiloter, der nedskød det russiske kampfly, og fremført deres involvering i kuppet.

I en diskussion over telefon mellem Erdogan og Putin blev det ligeledes besluttet, at de to ledere skulle mødes i august. Det skal understreges, at det tyrkiske militære efterretningsvæsens rolle, samt også de organisationers rolle, der har tilknytning til tyrkiske efterretningskredse, længe har haft forbindelser til russiske og tjetjenske terrorister – siden 1990'erne, hvor de tjetjenske krige imod Rusland blev forsynet og støttet fra tyrkiske og saudiske baser. Der er nu 1.500 tjetjenske flygtninge i Tyrkiet, hvoraf de fleste findes i en flygtningelejr uden for Istanbul og har udgjort en rekrutteringspulje til ISIL-kæmpere i Syrien.

Det er ligeledes en udbredt opfattelse, at den tyrkiske militære efterretningstjeneste har støttet tjetjenske jihadi-grupper, der opererer i Syrien. Der findes en enorm mængde af åbent kildemateriale herom, som vi ikke behøver gennemgå her; ikke desto mindre rapporteres det, at tjetjenere, der har været loyale over for Aslan Maskhadov, er den gruppe, som tyrkiske efterretningskredse foretrækker. Maskhadov var anfører for tjetjenerne i den første tjetjensk-russiske krig og blev dernæst præsident for den halvautonome Tjetjenske Republik efter en fredsaftale med den russiske regering. Dette brød hurtigt sammen og førte til endnu en krig, i hvilken Maskhadov også deltog. Han døde i 2005.

Som *EIR* har rapporteret det, så besøgte Maskhadov London i 1998, mens han var præsident for den kortlivede republik. Hans vært var den daværende finansminister fra det Konservative Parti, Lord McAlpine; han dinerede sammen med tidligere premierminister Baronesse Thatcher, og han talte for det

Kongelige Institut for Internationale Anliggender/Chatham House. Han dinede også med rektoren for Oriel College, Oxford, og han besøgte det Imperiale Krigsmuseum, med feldmarskal Lord Bramall som vært. Hans besøg blev arrangeret af Timothy Bell, også kendt som Lord Bell, der var rådgiver til Thatcher. Det siges, at Bell hyrede soldater, der ikke havde tjeneste, til at fungere som æresgarde, som om Maskhadov repræsenterede en suveræn stat.

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2016:**

**Deutsche Bank handlingsplan//
Offentliggørelsen af de 28-
sider om Saudi-arabiens rolle
bag terror//**

Terror i Nice//

Kupforsøget i Tyrkiet

Med formand Tom Gillesberg

NATO har hidtil ignoreret Ruslands forslag om, at fly skal operere transponders over Østersøen

16. juli 2016 – Den russiske militæranalytiker Igor Korochenko, der er medredaktør af det *Russiske Nationale Forsvarsmagasin*, rapporterer, at NATO faktisk ikke udviser nogen interesse for det russiske forslag om, at alle militærfly skal operere transponders, når de flyver over Østersøen (Det baltiske Hav). Dette var det ene af to punkter på dagsordenen – idet det andet var NATO's militære oprustning i Østeuropa – som russerne fremførte på NATO-Ruslandsrådets møde i sidste uge, sagde han til Sputnik, men NATO var ikke rigtig interesseret i at diskutere dem.

»Rusland vil gerne vide, hvad grundene er bag NATO's beslutning om at deployere kampgrupper tæt på Ruslands grænser. Der findes ingen praktisk grund til det«, sagde han. »Men der var ingen dialog. Nato nægtede grundlæggende set at diskutere dette spørgsmål.« Mht. spørgsmålet om transponders, så er det afhængigt af, at NATO gør det samme, dvs., at dets fly også flyver med deres transponders slået til. »Alliancen sagde, at den ville studere Ruslands forslag. Hvad er der at studere?«, spurgte analytikeren. »Det er krystalklart: når transponders er slået til, ser NATO russiske fly, og Rusland ser NATO spionfly, der gennemflyver luftrummet langs med Ruslands grænser. NATO udtrykte ikke noget ønske om omgående at føje blæk til aftalen.«

Foto: Russisk SU-27 kampfly ved Chkalovsk flyvestation i

Russisk militæranalytiker siger, angreb i Nice viser behovet for Putins forslag til internationalt samarbejde

16. juli 2016 – Victor Baranets, en pensioneret oberst og kendt russisk militæranalytiker, fremfører i en spalte i *Komsomolskaya Pravda* (tilgængeligt på engelsk af 'Russia Insider'), at angrebet med lastbil i Nice, Frankrig, viser, at alle må respondere positivt til Moskvas opfordring til en fælles indsats imod terrorisme. Problemet er, at Vesten, gennem NATO, i stedet er besat af tanken om en »trussel« fra Rusland og er i færd med at opbygge sine militære styrker, der intet som helst har at gøre med at stoppe terrorismen. »Jeg mener, at, i dag mere end nogen sinde, må alle lande respondere positivt til Moskvas opfordring til at skabe fælles globale specialtjenester, der kan infiltrere alle terrororganisationer«, skriver Baranets. »Tjenestens specialagenter skal infiltrere selv de mindste grupper, der endnu planlægger et terrorangreb.« I dag banker terrorismen på Frankrigs dør. I morgen er det måske Italien, Spanien eller Portugal. »Verden konfronteres med en verdensomspændende terrorudfordring, og vi må give samme verden et velkoordineret svar. Selvfølgelig er det lovens håndhævelsestjenester, og her

først og fremmest specialtjenester, der først skal tale. Jeg mener, at vi må tredoble og afbryde spionringe«, konkluderer Baranets. »Først da vil vi blive i stand til at gå op imod ondskaben.«

Ruslands udenrigsminister Lavrov og USA's udenrigsminister Kerry enes om køreplan for samarbejde i Syrien

16. juli 2016 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov lukkede sig inde til møder fra morgenen den 15. juli og til langt ud på aftenen, kun afbrudt én gang kl. 18 for i fællesskab at tage til den franske ambassade i Moskva for at underskrive kondolencebogen til ære for ofrene i lastbilsangrebet i Nice, Frankrig. Da de omsider dukkede frem til en fælles pressekonference, skete det for at rapportere, at de var blevet enige om en ramme for amerikansk-russisk samarbejde imod terrorisme i Syrien.

»I modsætning til tidligere møder, hvor vi plejede at opremse problemer i vore relationer, så enedes vi denne gang om at udarbejde en køreplan for muligvis små, men praktiske skridt, der tilsigter at rette op på en temmelig usund situation i vores bilaterale samarbejde«, sagde Lavrov. »Vi har bekræftet målet om at eliminere trusler, som udgøres af Islamisk Stat, Nusra Front og andre terrorgrupper, og at standse tilstrømningen af støtte til terrorisme fra udlandet«, tilføjede han.

Kerry sagde, at disse skridt, »hvis de blev gennemført i tillid, kan behandle to alvorlige problemer, som jeg netop har beskrevet, omkring afbrydelsen [krænkelser af våbenhvile fra både regeringen og al-Nusra]. Det er muligt at være med til at genoprette stilstanden af fjendtligheder, betydeligt reducere volden og hjælpe med at skabe rum for en ægte og troværdig politisk overgang.« Ingen af dem ville beskrive, hvad det er for skridt, de er enedes om, men Kerry understregede, at de ikke er baseret på tillid. »De udstikker specifikt definerede forpligtelser, som alle parter i konflikten må påtage sig, med den hensigt totalt at stoppe den tilfældige bombing af Assad-regimet og at optrappe vores indsats imod al-Nusra.«

Lavrov istemte og tilføjede, at FN's Sikkerhedsråd og den Internationale Gruppe til Støtte for Syrien enstemmigt har identificeret ISIS og al-Nusra som terroristgrupper. »De har tidligere historiske eksempler på, at visse regeringer forsøgte at kurre behageligt til terrorister, bejlede til terrorister og brugte dem til deres egne formål, med den hensigt at vælte regeringer i andre lande«, og at denne indsats aldrig har fået gode resultater, som det ses i Afghanistan i 1980'erne, der førte til angrebene 11. september 2001 i USA, og i Libyen 11. september, 2011.

Foto: Udenrigsministrene Lavrov og Kerry lægger blomster ved den franske ambassade i Moskva, for at ære ofrene for terrorangrebet i Nice.

Nødaktion over for Deutsche Bank eneste måde at redde Europa og verden

14. juli 2016 (Leder) – Selv, mens tåber som Angela Merkel og Wolfgang Schäuble holder fast ved, at både de italienske banker og Tysklands største bank, Deutsche Bank, ikke er i alvorlige vanskeligheder, udvider cheføkonom for Deutsche Bank, David Folkerts-Landau, sin tidligere advarsel om, at hele EU-banksystemet er på randen af kollaps. Han lagde i vid udstrækning skylden for dette på den Europæiske Centralbanks præsident Mario Draghis *Quantitative Easing*, QE (kvantitative lempelser; 'pengetrykning') – med ubegrænset opkøb af skrantende obligationer – og med nedsættelsen af rentesatserne til negative værdier. »Europa er alvorligt syg«, sagde han i et interview med *Die Welt* og tilføjede, at en hurtig kur krævedes og i særdeleshed forholdsregler, der atter giver gnisten til økonomisk vækst, for uden vækst kan bankkrisen ikke overvindes.

Folkerts-Landau sagde, at levestandarden i hele Europa er alvorligt truet, og at dette er en væsentlig årsag til den hastige vækst af anti-EU-følelser i hele Europa.

Lyndon LaRouche har direkte intervenseret i denne krise og påpeget den faktiske årsag til denne krise, der udspiller sig – nemlig, det politiske mord i 1989 på formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen, som LaRouche identificerede som den sidste tyske bankier, der forstod bankernes nødvendige rolle i skabelse af kredit til realøkonomien. Siden dette mord er Deutsche Bank, og tysk bankvirksomhed generelt, blevet overtaget af briterne, både rent bogstaveligt i den betydning,

at briterne nu ejer Deutsche Bank, og også mht. at skifte over til spekulation snarere end produktiv investering.

Se: Helga Zepp-LaRouche: Deutsche Bank må reddes for verdensfredens skyld!

De fleste transatlantiske nationers økonomier er implicit bankerot, sagde LaRouche i en diskussion onsdag med sin Komite for Politisk Strategi. Men den tyske økonomi har i sig midlerne til at redde de europæiske økonomier, og videre endnu, pga. den historiske tyske helligelse til investeringer i videnskab og teknologi. Skulle Deutsche Bank gå hen og kollapse, advarede han, ville resultatet blive ikke alene et økonomisk sammenbrud i hele Europa, men også krig – global krig.

Alt imens en genkapitalisering af Deutsche Bank derfor haster, så må det ikke blive et spørgsmål om penge *per se*, i sig selv, men derimod en reorganisering af bankens enorme eksponering til stort set værdiløse derivater og dårlige lån, samt en tilbagevenden til produktiv investering sådan, som Herrhausen havde tænkt. Den tyske økonomi kunne dernæst levere den nødvendige margin for at bringe den europæiske økonomi tilbage til skabelsen af reel profit.

Krigsfaren kunne ikke være mere åbenlys end den er i dag. En af Putins toprådgivere, Sergei Karaganov, sagde til *Der Spiegel* i dag, at den udstrakte NATO-deployering af styrker på den russiske grænse, som blev yderligere implementeret ved NATO-topmødet i Warszawa i sidste uge, er en militær provokation, og at, »hvis NATO indleder en overskridelse – imod en atommagt som os selv – vil de blive straffet.«

På samme tid responderede Kinas ambassadør til USA, Cui Tiankai, i tirsdags til de multiple militære trusler mod Kina siden Obamas »omdrejningspunkt Asien« og den amerikanske intervention imod Kinas suverænitet i det Sydkinesiske Hav og sagde: »At sende disse hangarskibe og bombefly er en

manifestation af loven, 'magt er ret'. Kina må derfor gøre modstand mod det og afvise det. Dette sker i den sande ånd af international lov. Og hvis det kan ske for os, kan det ske for hvem som helst.«

Der findes ingen delvise forholdsregler, der kan håndtere den eksistentielle økonomiske og strategiske krise, der nu konfronterer menneskeheden. Der må komme en kreativ løsning, baseret på nye principper, og som hviler på den forståelse, at ethvert menneske har et kreativt potentiale til at bidrage til menneskehedens fælles mål. En afslutning af geopolitik, og af den dyriske filosofi, der lyder »alle mod alle«, mellem individer og mellem nationer, haster, er mulig og nødvendig.

Foto: Den Europæiske Centralbanks bygning.

Finansiel panik og krigsråb hen over Europa – Kun et »Skifte på højere niveau« kan give historien en ny retning

5. juni 2016 (Leder) – NATO's chef Jens Stoltenberg gentog, i en tale i Bruxelles på den amerikanske uafhængighedsdag, sit vanvittige krigsråb mod Rusland og pralede med, at NATO har gennemført den største mobilisering af militære styrker siden den Kolde Krig, men fremførte, at dette ikke er nok. »Vi må nu tage de næste skridt«, sagde han og udtalte, at NATO-topmødet i Warszawa i denne uge »yderligere vil forstærke vores militære tilstedeværelse i alliansens østlige del« – dvs. på

Ruslands grænse.

Polens forsvarsminister Antoni Macierewicz gik videre og fantaserede over for *Associated Press* om, at NATO's nye militære indsættelser vil udgøre »afslutningen af frygten« i Østeuropa. »Kun en demonstration af, at vi reelt er parat til at forsvare vore grænser, kan effektivt standse Ruslands aggressive planer«, sagde han og tilføjede: »Rusland kan glemme alt om at true Polen, de europæiske lande og andre lande i verden.« Selv, mens NATO deployerer tropper, kampvogne, militærfly, krigsskibe og missilsystemer hele vejen langs Ruslands grænse, beskyldte den forrykte Macierewicz Rusland for at »forøge intensiteten af Ruslands aggression i de seneste dage« og pegede på, at Rusland flytter tropper rundt *inden for sine egne grænser!*

Der er imidlertid voksende tegn på fornuft i Europa, med modstand mod krigspolitikken mod Rusland og Kina, såvel som også mht. den økonomiske ødelæggelse af de europæiske økonomier. General Harold Kujat, den tidligere chef for de tyske væbnede styrker, sagde i et interview i dag, at han fuldt ud støtter den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers fordømmelse af »NATO's sabelraslen« over for Rusland.

Den græske premierminister Alexis Tsipras er på rejse i Kina, hvor han yderligere bestyrker »Silkevejs«-transportforbindelserne mellem Europa og Kina.

Selv Italiens premierminister Matteo Renzi viser modstand og er uvillig til at give efter for EU's krav om, at Italien tvinger en »bail-in« ned over sine truede banker. Det rapporteres, at Renzi kræver ret til at re-kapitalisere bankerne med statslig kapital, snarere end at lukke dem ned, eller stjæle indskydernes og obligationsholderens penge gennem en bail-in, for at betale dem, der har dyrket hasardspil med derivat-værdipapirer.

Lyndon LaRouche svarede i dag, at disse og andre lignende skridt er korrekte og nødvendige, men ikke tilstrækkelige. Ingen af dem vil fungere, sagde han, medmindre et »skifte på et højere niveau« bliver gennemført fra oven af. Enhver enkeltstående indsats for at standse den finansielle panik, der nu fejer hen over Europa, og snart også USA, eller for at standse den gale dræber Obamas virke for krig, vil være utilstrækkelig uden et sådant »skifte på et højere niveau« til et nyt paradigme. Dette skifte må være baseret på en Glass/Steagall-bankreorganisering for at lukke de banker, der er 'for store til at lade gå ned', og for at genetablere produktiv kredit, samarbejde med Kinas Nye Silkevejsproces og Vladimir Putins »Projekt Storeurasien«, og, hvad der er særdeles vigtigt, en mobilisering af vore borgere – i særdeleshed ungdommen – til skønhed, gennem en genoplivning af klassisk musik og kultur.

LaRouche har advaret om, at NATO's krigsmobilisering er bluff – om end en meget farlig bluff. I dag gentog den russiske analytiker Dmitry Yevstafiev LaRouches advarsel i en artikel i Izvestia. Yevstafiev anfører, at de massive NATO-øvelser på Ruslands grænser faktisk er en »dækoperation« for et førsteangreb med strategiske styrker. At tro, at Rusland vil tillade den form for systematisk oprustning på sine grænser, i lighed med, hvad Hitler gjorde før sin Operation Barbarossa-invasion af Sovjetunionen, ville være det samme som at anse Ruslands ledere for at være imbecile. Kendsgerningen er den, tilføjede han, at NATO ikke længere har evnen til at understøtte sådan en konventionel krig og dækker over gabet med propaganda. Men dette »fremprovokerer en tiltagende efterspørgsel« af krig. Lige som Japan ved Pearl Harbor kan en sådan svag stat tænkes at ville angribe først og »håbe på at opnå en fordel«, afsluttede han.

En vækkelse af menneskehedens kreative gnist, der i de vestlige lande er blevet slået ned af de evindelige krige, økonomiske kriser og den kulturelle degenerering, er den

nødvendige forudsætning for at standse denne fare og få menneskeheden til at gå videre til det nye paradigme, der nu er i færd med at blive skabt fra Kina, Rusland og Indien, som repræsenterer flertallet af den menneskelige race og det moralske lederskab i verden.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender Victoria Nuland sidder sammen med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og deres modparter i NATO's hovedkvarter, 27. juni 2016 [flickr/statephotos]

**Helga Zepp-LaRouche:
Menneskehedens skønne fremtid
—
hvis vi undgår dinosaurernes
skæbne.
Hovedtale på Schiller
Institutts
internationale konference i
Berlin,**

25. – 26. juni, 2016

Før jeg kommer ind på disse forskellige dødbringende farer, så ligger løsningen lige for. Så vær fattede og bevar roen, og lad mig tale til jer. Hvis menneskeheden forenes omkring en god plan og handler solidarisk og modigt, kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for det er menneskets natur – at, når vi bliver udfordret af et stort onde, vækkes en endog endnu større kraft for det gode i vores sjæl.

Download (PDF, Unknown)